Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26338
Copyright: Admont, Benediktinerstift

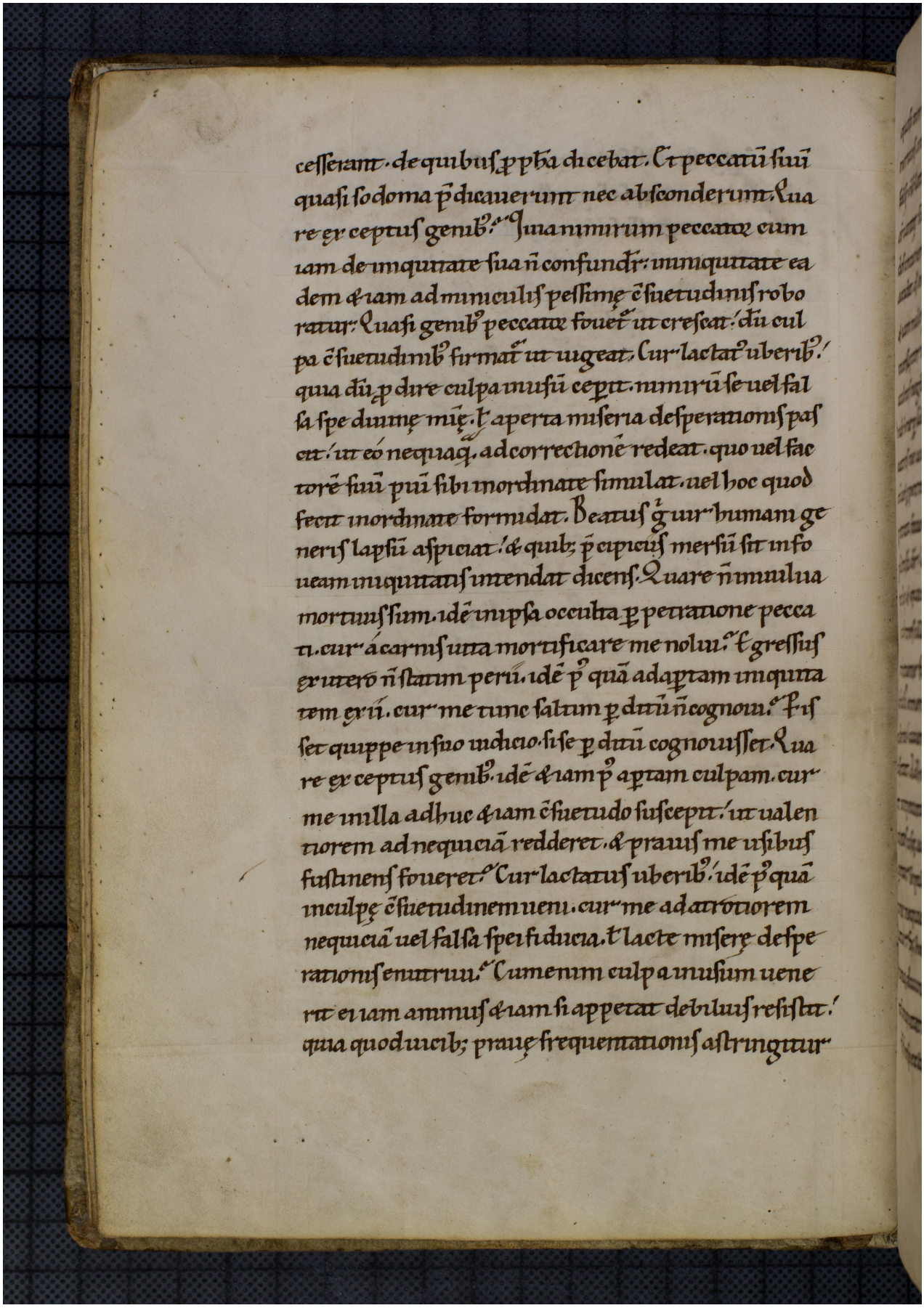

cesserant. de quibus p̄ pha dicebat. Et peccatū suū
quasi sodoma p̄dicauerunt nec absconderunt. Qua
re ex ceptus genib⁹. Quia nimirum peccatr cum
iam de unquitate sua nō confundr. inniquitate ea
dem & iam adminiculis pessimę c̄suetudinis robo
ratur. Quasi genib⁹ peccatr foueī ut crescat. dū cul
pa c̄suetudinib⁹ firmat ut uigeat. Cur lactat⁹ uberib⁹.
qua dū p dire culpa munus cepit. numirū se uel fal
sa spe diuinę mię. t aperta miseria desperationis pas
cit. ut eó nequaq. ad correctionē redeat. quo uel fac
torē suū pū sibi inordinate simulat. uel hoc quod
fecit inordinate formidat. Beatus g̀ uir humani ge
neris lapsū aspiciat. & quib; p̄ cipicijs mersū sit in fo
ueam iniquitatis intendat dicens. Quare nō mihi lua
mortuus sum. idē inipsa occulta p petratione pecca
ti. cur á carnis uita mortificare me nolui. t gressus
ex utero nō statim perii. idē p̄ quā adaptam iniquita
tem ex ú. cur me tunc saltim p dtū nō cognoui. t si
sset quippe in suo iudicio. si se p dtū cognouisset. Qua
re ex ceptus genib⁹. idē & iam p̄ aptam culpam. cur
me milla adhuc & iam c̄suetudo suscepit. ut valen
tiorem ad nequiciā redderet. & prauis me usibus
fustinens foueret. Cur lactatus uberib⁹. idē p̄ quā
inculpę c̄suetudinem ueni. cur me ad atrociorem
nequiciā uel falsa spei fiducia. t lacte miserę despe
rationis enutriui. Cum enim culpa nullum uene
rit ei iam animus & iam si appetat debilius resistat.
qua quod uicib; prauę frequentationis astringitur